

ene heftigt bebrejdede den anden det, han havde foretaget sig, som noget, der var ganske uforsvarligt og urimeligt, og der vilde opstaa en Strid, som hurtigt vilde splitte et saadant Ministerium.

Derfor er et Samlingsministerium ikke nyttigt til saadanne Opgaver som dem, der skal løses i den nuværende Situation. Naar der i Trontalen kaldes paa Fællesfølelse, Samling om Fællesmaal, sigtes der heller ikke til et Samlingsministerium, der sigtes til den Samling, som naturligt maa komme i en Rigsdag, hvis Medlemmer føler deres Pligt og Skyldighed — Samling om det Ministerium, som det parlamentariske Forhold bestemmer... Jeg ser det ærede Medlem fra Kellerup (N. P. Jensen) ryste paa Hovedet ad denne Bemærkning, og det forbyrder mig ikke, men jeg kan dog ikke tænke mig andet, end at der er Medlemmer her i Tinget, som har en bedre Forstaaelse af de Ord, jeg nys har sagt. At der skulde kunne opstaa Enighed i hele Folkerepresentationen og i Ministeriet, naar vi blot fik dannet et Samlingsministerium, vilde det være en Fornærmelse mod de forskellige Partier at antage. Det er dog en Fornærmelse at antage, at Venstre skulde opgive hele sin Opposition mod det nuværende Ministeriums Anskuelser og imod det nuværende Folketingsflertals politiske Opfattelse, naar blot nogle af dets Medlemmer blev Ministre. Vi maa vente, at i det store og hele vilde man, efter at et saadant Ministerium var dannet, komme til at staa paa samme Maade som nu. I 1916 forsøgte vi at danne et Samlingsministerium, men det førte kun til vidtløftige Delegationsforhandlinger uden det Resultat, at vi fik et Samlingsministerium, og da forelaa der dog en bestemt Opgave, som skulde og maatte løses, og hvis Løsning ikke kunde tage lang Tid og ikke vilde drage varige Konsekvenser efter sig i vort parlamentariske Liv, saa her var alle Betingelser til Stede for at danne et Samlingsministerium, som løste denne Opgave og skiltes igen. Ikke en Gang ved Krigens Udbrud, da dog mange Sind var opfyldte af Ønsket om Samling i det danske Folk, kunde det lykkes at danne et Samlingsministerium. Men at stille Forslag om, at et saadant Ministerium skulde dannes i dette Øjeblik, maa sikkert siges at være urimeligt.

Men det er heller ikke rigtigt, naar Venstre nu siger, at det, de vilde under Valget, var at søge saadanne politiske Resultater, at et Samlingsministerium kunde blive Følgen deraf. Vi ved jo, hvad det er,

Venstre vilde. En af Partiets Valgkandidater og mest fremragende Penneførere, Redaktøren af „Roskilde Dagblad“, skrev hvad de vilde: Vi vil tage Magten fra dem, hvis vi kan. Det var Venstres Maal under Valgkampagnen, og der er ikke noget at sige til det. Naar de er overbeviste om, at de kan regere Landet bedre end vi, saa er det rimeligt, at de gennem Valgkampagnen søger en saadan Tilslutning, at de kan komme til Magten efter Valget. Nej, Valget stod selvfølgelig om, hvorvidt de Partier, som støttede Ministeriet før Valget, kunde faa Flertal efter Valget, hvoraf Følgen vilde blive, at Ministeriet fortsatte, eller om de andre Partier fik Flertal, hvoraf Følgen maatte blive, hvis de kunde enes om noget, at de saa dannede et Ministerium. Men et Samlingsministerium nu, efter en bitter Valgkampagne, under hvilken Venstre har løbet Stormløb paa enhver Maade mod de nuværende Regeringspartier, det kan der ikke være Tale om.

Det ærede Medlem siger — ja, det har begge de ærede Talere sagt, som har talt for Venstre og det konservative Folkeparti —, at det er et overmaade spinkelt Flertal, vi har her i Tinget, hvis vi nu ved Afstemningen her faar, saaledes som det maa ventes, 71 Stemmer mod 69. Ja, er det Flertal nu saa lille? Det er et Flertal, der bestaar af to Partier, som i 5 Aar har vist, at de kan arbejde sammen for at føre den Politik, som efter vor fælles Mening skal føres her i Landet i Krigsperioden, og kan holde et Ministerium sammen. Og er saa 71 af 140 saa forfærdelig lidt? I Aarene 1910—13 havde Hr. Klaus Berntsen 57 af 114 samlet om sig. Det var det Antal, paa hvilket han regerede i 3 Aar. Og vilde det være rigtigt, hvis vi nu sagde, at vi har 71 for os og 69 imod os? Staar de 69 sammen? De staa i to Partier, men derfor kan de godt gaa sammen i det politiske Arbejde, saaledes som det radikale Venstre og Socialdemokratiet har gjort i 5 Aar. Men efter den Tale, der er ført her af Formanden for det konservative Folkeparti, som jo virkelig med stor Bestemthed førte politisk Tale paa sit Partis Vegne, er det ikke givet, at der kan finde noget egentligt Samarbejde Sted mellem de to Partier. Vi faar vel sagtens nu at høre, om Venstres Ordfører vil give Svar paa Tiltale, eller om han ikke kan eller vil dette. Men er de 68 i disse to Partier — der er jo 1 udenfor —, som staa samlet imod os, enige om nogen Ting? Maaske er de det, maaske er de det ikke, det er noget, jeg ikke ved. Hvis dette